

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Quibus modis Dæmon apparere seleat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

compositus, sed sicut ex fine res patuit, longè aliter, quàm apparebat, fuit. Nam cùm ieiunare se cum fratribus demonstraret, oculis manducare consueverat. Quod eius vitium, fratres omnino nesciebant. Sed corporis superueniente molestia, ad vita extrema perductus est. Qui cùm esset in fine, fratres ad se omnes, qui monasterio inerant, congregari fecit. At illi tali, ut putabant, viro moriente, magnum quid ac delectabile se ab eo audire crediderant. Quibus ipse afflictus & tremens compulsus est prodere, cui hosti traditus cogebatur exire. Nam dixit: Quando me vobiscum credebatis ieiunare, occultè comedebam, & ecce nunc ad deuorandum draconi traditus sum, qui cauda sua mea genua pedesq; colligauit: caput verò suum intra os meum mittens, spiritum meum ebibens extrahit. Quibus dictis statim defunctus est, atq; ut pœnitendo se liberare potuisset, à dracone quem viderat, expectatus non est.

Parænes.
de ruina
Lucif. à
cap. xi.
xii. &c.

Plura de cacodæmonum forma & deformitate qui legere vult, librum meum de ruina Luciferi adeat, vbi hoc argumentum fusè tractaui.

§. VII.

Quibus modis demon apparere soleat?

Ex historijs huc vsque recensitis satis constat

constat, diabolum ipsum specie monstrosa
& corporali apparere, sicut Eux apparuit, Gen. 3.
in figura serpentis; quamvis non constat, Matth. 4.
qua figura fuerit, quando cum lapidibus
ad Christum, in deserto, accessit tentator.
Teste etiam S. Damasceno, *Mali angeli po-* S. Dama-
testate à Deo concessa, & viribus pollent, & scen. l. 2.
immutantur, & in quamlibet formam (ut de fide
quidem apparent) migrant. Scire igitur ali- cap. 4.
quis volet: Quo pacto ita possint appare- S. Thom.
re? Aio duobus modis id fieri posse, primò 2. 2. q. 171.
per ludificationem sensuum, ita vt non- a. 5. ad 2.
nulla, quæ de illis narrantur, in visione & q. 173.
phantastica duntaxat atque imaginariâ a. 2. 3. &
contingant; adeoq; solâ apparentiâ, præ q. 174. a. 2.
stigijs & illusione. Eiuscemodi illusiones ex S. Aug.
facile fieri possunt per motum localem. lib. 9. Ge-
Negari certè nequit, ipsos quoque bonos nel. ad lit.
Angelos sæpe solùm secundùm internam c. 19.
imaginationem hominibus loqui & appa-
rere. Quemadmodum & multæ Angelorû
visiones, in Apocalypsi narratæ, solùm in-
teriùs in phantasia factæ videntur; neque
rarò sagæ à dæmonibus illuduntur, cum
ad varia se se loca vehi existimant domi-
dormientes. Secundò tamen non omnes
eiuscemodi apparitiones dæmonum sunt.

S. Thom.
1. p. q. 51.
a. 2.

imaginariæ duntaxat, sed sæpe assumunt vera, atque exterius sensibilia corpora, ita ut ab omnibus videri queant, aut audiri, aut tangi. Quæ corpora non sunt illis spiritibus naturaliter, ac substantialiter unita. Neque enim Angeli sunt corporei, aut formæ ex natura sua ad corpora substantialiter informanda idoneæ. Assumunt tamen corpora non per solum motum localem, alioqui omnia corpora quæ locomouent, ut calum, & homines, v. g. Habacuc per aërem portatum, dicerentur assumpsisse. Ut ergo in assumtis corporibus possint verè apparere, necesse est illa corpora esse visibilia, & tangibilia, & adeò ut habeant colorem, duritiem, frigus, calorem, aliasque qualitates, per quas possint tangi, videri, vel alio modo sentiri. Quod fit, dum agentia & passiva artificioso modo applicantur, figuram formantia, in qua se volunt præsentare. Vbi eadem est bonorum & malorum Angelorum ratio. Quis dicat, Euam à serpente illusionem tantumphantasiæ aut oculorum ita deceptam esse, quemadmodum in somnijs, aut præstigijs fieri solet? Quis neget, dæmonem ad Christum visibiliter accessisse? Quis credat?

Gabrie

Gabrielem ad Dei matrem, alios Angelos ad Magdalenam in die Resurrectionis, vel ad Apostolos in Ascensione Christi, per phantasmam tantum locutos? Fuit ergo id, per quod daemones Eux, aut Christo, & boni Angeli Mariæ utriusque, ac Apostolis apparuerunt, aliquid externum, & aptum ad sensus eorum externos naturaliter immutandos. In hanc sententiam scribit S. Augustinus: *apparuisse hominibus Angelos in talibus corporibus, ut non solum videri, verum etiam tangi possent, verissima scriptura testatur.* S. Isidorus etiam modum explicans ait: *Angeli corpora, in quibus hominibus apparent, de supremo aere sumunt, solidamque speciem ex caelesti elemento induunt, per quam humanis obtutibus manifestius deteguntur.*

S. August. lib. 15. de ciuit. cap. 23.
S. Isidor. lib. 5. de summo bono cap. 10.

§. VIII.

Vera, vel phantastica apparitionis discrimen, & modus.

Indicium autem valde probabile, ad imaginariam & externam apparitionem discernendam à S. Thoma illud est traditum, quod ea, quæ solum per imaginariam apparitionem, aut per illusionem sensuum fiunt, tantum quoque appareant illi homini, qui specialiter illudatur, non tamen